

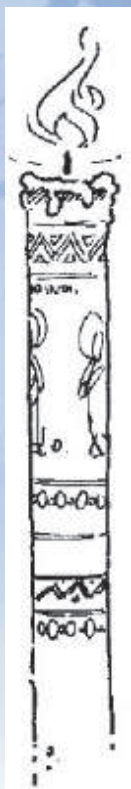
November - listopad
2019

št. 11

BISER

Letnik XXV.

GLASILO ŽUPNIJE KOTLJE

**Naša domovina pa je v nebesih,
od koder tudi pričakujemo
Zveličarja,
Gospoda Jezusa Kristusa,
ki bo z močjo,
s katero si more podvreči vse,
preobrazil naše borno telo,
da bo podobno njegovemu
povelčanemu telesu.
(Flp 3, 20-21)**

DUHOVNA MISEL

Ti angel v moji žalosti

Ti angel v moji žalosti. Žalujem zaradi izgube ljubljenih ljudi. Toliko so mi pomenili. Čutil sem, da me imajo radi, in imel sem ji rad. Zdaj so mi odvzeti. Ne morem ji več objeti, ne morem jih več videti in z njimi govoriti. Z njimi je umrl del mojega življenja.

Zaradi žalosti sem ves nemočen. Zato sem hvaležen, da ti ostajaš pri meni v moji žalosti. Ne tolažiš me s cenenimi besedami. V tolažbo si mi, ker zdržiš z

mojimi solzami, z žalostjo, ki me vedno znova preplavi. Ko ostajaš pri meni v moji žalosti, se moja žalost lahko preobraža. Tedaj v žalovanju za ljubljenim človekom kljub vsemu začutim notranjo povezanost, katere me ne more oprati niti smrt.

V Božji ljubezni sem povezan tudi z ljubljenim umrlim. Njegova ljubezen z nebes prehaja tudi k meni in me krepi. Vendar ne poznam samo žalovanja ob smrti ljubljenega človeka. Poznam tudi žalovanje za vsemi zamujenimi priložnostmi, žalovanje za razbitimi sanjami, za ozkostjo mojega življenja. In poznam žalost ob tem, da so moje partnerstvo, moja prijateljstva, moja skupnost, skupina, s katero preživljam veliko časa, tako vsakdanji in povprečni.

Nič več ni tako, kot je bilo na začetku. Vse je postalo rutina. Občutki so oslabei in obledeli. Zato potrebujem tebe, angela tolažbe, ki me spremljaš v moji žalosti in me uvajaš v umetnost žalovanja.

Izkusil sem že, da ko povprečnosti vendar tudi obžalujem povprečnost enkrat, da imam svojih prijateljev in svojo sposobnost, da sem lahko lastno povprečnost, prihajam hvaležen za to, kar se je v stik z vsemi pozitivnimi zgodilo v meni in po meni. močmi v svoji duši. Takrat odkrivam, da sem kljub svoji

Župnik Edi Vajda

Zahvalna nedelja - izrazimo hvaležnost

Prav je, da se vsaj enkrat v letu posebej spomnimo na tisto osnovno lastnost, ki bi jo moralo imeti naše življenje: na hvaležnost. Morali bi biti hvaležni Bogu; bolj bi mu morali biti hvaležni! Pa tudi ljudem, saj smo tako odvisni drug od drugega.

Na hvaležnost Bogu nas bodo na zahvalno nedeljo spomnile bogato okrašene slovenske cerkve; ne toliko s cvetjem, ampak predvsem z različnimi pridelki s polj, vrtov, vinogradov in gozdov, pa tudi z izdelki človeških rok in njegovega uma, tega velikega Božjega daru.

Če morda drugače kaj radi pozabljamo, da bi se

Bogu zahvaljevali za vse prejete darove in za ljudi, po katerih tudi prejemamo veliko pomoči in dobrega, naredimo to vsaj na zahvalno nedeljo. Storimo to z dobro mislijo in besedo, posebej pa še z molitvijo, ki nas odpira za globljo povezanost z Bogom, s tistimi, s katerimi živimo tesneje povezani in jim dolgujemo veliko

hvaležnosti, pa tudi z vsemi drugimi ljudmi, s katerimi smo tako ali drugače povezani, pa jih morda niti ne poznamo. Saj iz vsakdanjega življenja dobro vemo, kako drugače bi bilo, če bi se vsi potrudili biti hvaležni drug do drugega in bi to tudi vsaj kdaj pa kdaj pokazali.

Udeležba pri evharistični daritvi na zahvalno nedeljo nas posebej vabi k hvaležnosti za Jezusa, za evharistični kruh, ki se lomi in deli za naše življenje. Ob evharistični mizi se zbiramo kakor velika družina, ki skupaj moli, poje in prejema kruh življenja. Ali ni to obenem povabilo, da Jezusa povabimo medse tudi takrat, ko se zbiramo ob

družinski mizi?

Tisočere dobrote prejemamo: rodi jih zemlja, ki jo Bog zaliva s svojim blagoslovom. Preden pa pridejo do nas, je vmes dostikrat še cela vrsta ljudi, ki bi jim tudi morali biti hvaležni. Zaradi vsega tega je še kako na mestu vprašanje: ali še zveni po naših domovih skupna molitev pred jedjo in po jedi, kot izraz naše hvaležnosti za to, kar prejemamo? Pokažimo Bogu svojo hvaležnost za darove zemlje s tem, da to molitev zavestno gojimo in ohranjamo.

Župnik Edi Vajda

Verouk - kateheza za otroke

Že dober mesec poteka verouk, zato je prav, da napišemo nekaj besed o tem.

V prvi razred se je vključilo lepo število otrok, kar 72 odstotkov vseh prvošolcev. V ostalih razredih

nižje stopnje je število otrok skromnejše. Tako je povprečen obisk otrok na nižji stopnji, ki obiskujejo šolo in verouk v Kotljah, 46 odstoten. Otroci obiskujejo verouk v treh skupinah.

VEROUK

Veroučenci višje stopnje so se vključili v veroučne skupine na Ravnah, kjer poteka še 20 veroučnih skupin.

Cerkev za besedo verouk vse bolj pogosto uporablja besedo kateheza, ker hoče poudariti, da ne gre samo za poučevanje o veri, ampak za uvajane in ponotranjanje krščanskega načina življenja. Beseda kateheza izhaja iz grške »katehein« in bi jo lahko prevedli v smislu odmevati, oznanjati, uvajati, poučevati. Kateheza otrok je torej oboje: da se veroučenec nekaj nauči o naši veri (osnovne verske resnice in molitve) in da vzpostavlja odnos do Boga, ga pogloblja (zato obisk svete maše, prejemanje zakramentov, osebna molitev doma, branje Svetega pisma ...). Naj poudarim, da beseda kateheza ni omejena samo na otroško dobo, ampak je trajna potreba tudi odraslega kristjana. Zato vabimo k poglobitvi vere tudi starše in druge župljane.

Velik izziv pri katehezi je delo z mladostniki, z bodočimi birmanci, ko se pri nekaterih kaže nezainteresiranost, tudi odkrito odklanjane vere in Boga, pa kljub temu ostajajo med kandidati za birmo. Ob tem me neprestano spremlja vprašanje, kako jih motivirati in kako jim približati vero kot vrednoto. Lepo bi bilo, če bi mi starši in župljani pri tem bili v podporo.

Tu je torej namesto prošnje za molitveno podporo katehetskemu delu, prošnja za dobre besede in spodbude vsem, ki se pri

V otroški dobi je

katehetski proces izrazito vzgojen, pozorni smo na razvijanje človeških sposobnosti, ki so podlaga za življenje vere. To so: čut zaupanja, zastonjskosti, veselega udeleževanja, čut občudovanja. Vzgoja za molitev, uvajanje v Sveto pismo in bogoslužje so središčni vidiki krščanske vzgoje in se nikakor ne morejo odvijati le v veroučni učilnici enkrat tedensko, ampak se nadaljujejo doma in v cerkvi.

Velik izziv pri katehezi je delo z mladostniki, z bodočimi birmanci, ko se pri nekaterih kaže nezainteresiranost, tudi odkrito odklanjane vere in Boga, pa kljub temu ostajajo med kandidati za birmo. Ob tem me neprestano spremlja vprašanje, kako jih motivirati in kako jim približati vero kot vrednoto. Lepo bi bilo, če bi mi starši in župljani pri tem bili v podporo.

Tu je torej namesto prošnje za molitveno podporo katehetskemu delu, prošnja za dobre besede in spodbude vsem, ki se pri

katehezi trudimo. Vabim pa starše in seveda vse dobromisleče kristjane, predvsem tiste, ki imate vsaj nekaj pedagoškega čuta, da se pridružite in na različne načine sodelujete pri katehezi otrok. Dobrodošli predvsem pri uvajanju v bogoslužje, pri pripravi sodelovanja za praznike, za

pomoč pri izvedbi oratorijskih, prvoobhajilnih in birmanskih dnevih. Splošni katehetski pravilnik namreč govori o tem, da je naloga celotne krščanske skupnosti, da velikodušno pomaga otrokom in družinam pri krščanskem uvajanju.

Katehistinja Marija

VSI SVETI

Praznik vseh svetnikov ni 'dan mrtvih', kot je bilo napisano na naših koledarjih do nedavna (in je na nekaterih še!).

To je dan živih, kajti Bog je zvest in trdno drži njegova obljuba:

»Kdor v me veruje, bo živel, tudi če umrje!«

Ti preprosti svetniki, ki so morda utonili v pozabo kmalu potem, ko so umrli in se umaknili iz človeške družbe, živijo. Človeške oči ne vidijo vsega. Ne vidimo Boga in ne vidimo veselja, ki ga je Bog naklonil svojim svetim. Vsi naši rajni, ki počivajo na pokopališčih in drugod v naročju zemlje, so bili ustvarjeni in krščeni zato,

da bi postali svetniki. Ta pot je namenjena tudi nam, ki smo s krstom vstopili v občestvo svetih.

Praznik vseh svetnikov je naš skupni praznik, praznik velike krščanske družine. Danes se, kot poje Cerkev v hvalospevu tega slovesnega praznika, "radujemo poveličanja vseh svetih članov Cerkve in ob njihovem zgledu in priprošnji v veri potujemo obljubljeni sreči naproti".

Povzeto po reviji Ognjišče

Utrinek

Približujejo se dnevi, ki me po navadi obdajajo s turobnostjo, saj so dnevi kratki, ni svetlobe, še manj sonca. In tu je še 1. november.

Že narava se v teh dnevih poigrava z mojimi pričakovanji, saj kar neopisljivo žari v vseh najlepših možnih jesenskih barvah. Sonce se mi roga in me opominja, da četudi se približuje zimsko spanje in konec letnega cikla, življenja ni konec.

In res se zamislim. Spomini mi odtavajo daleč nazaj, ko sem še imela oba starša ... sestre se spominjam le bežno, saj sem bila stara sedem let, ko sem jo izgubila ...

Kolikokrat sem v teh 35. letih pogrešala mamino in očetovo besedo, vzpodbude, topel objem, pomoč ... kolikokrat sem ju spraševala po nasvetih ... Spraševala sem tudi svojo sestro, morda bi me mlajša bolje razumela ... In tu so še

stari starši, prijatelji in mnogi znanci, ki počivajo na pokopališčih ali kje drugje.

Na vse me vežejo lepi spomini, njihova dejanja so mi vzor, so moji svetniki. In vsak izmed nas ima svoje svetnike, mnoge anonimne vzornike, kot seveda tudi tiste, katerih imena je Cerkev uradno razglasila za svetnike.

In prav to mi dopoveduje narava v teh dneh: četudi se pripravlja na spanec, sveti in se bohoti v prelepih barvah, še vedno živi. In »dan mrtvih«, kot ga poimenujejo mnogi še danes, je pravzaprav »dan živih v naših srcih«, je vsaj na ta dan priložnost in predvsem opomin za vse tiste, ki se med letom premalokrat spomnijo na mnoge, ki so nam vzor zaradi svojih dobrih del, prizadevanj, trpljenja, vztrajanja ...

Praznik vseh svetnikov je zato zame dan vere, upanja in ljubezni.

Irena Oder

Vsi sveti, 1. novembra, petek, ob 9. uri sv. maša, po maši blagoslov grobov in molitve za rajne pred pokopališkim križem

2. november, sobota, ob 10. uri sv. maša pri sv. Barbari

3. november, nedelja, zahvalna nedelja

22. november, petek, ob 18. uri koncert v čast sv. Cecilije, Ravne na Koroškem

Od 25. novembra do 1. decembra – teden Karitas

29. november, petek, ob 19. uri 1. adventni večer v dvorani župnišča na Ravnah

Konec novembra delavnica adventnih venčkov v župnišču
5. december, četrtek, ob 15.30, miklavževanje v cerkvi. Starši, prijavite otroke in prispevek poravnajte v župnišču.

Dostojanstvo božjega otroštva sta prejeli:

10. Mimi Gorjanc; 11. Ava Rudel

K nebeškemu O etu je odšel:

18. Kuserban Ivan, 79, let, Na Šancah 65

Biser lahko najdete tudi na spletni strani
<https://www.tilci.si/oznanila/biser>

Odgovorni urednik: Edvard Vajda, župnik
Lektorica: Irena Oder
Tiskanje: Župnija Ravne na Kor.

Uredniški odbor: Petra Jamnik Kobolt, Janez Gorenšek, Kristina Grabner
Naklada 150.

